СПОРТ

Прва веслачка регата за првенство Српског веслачког савеза завршила се успехом

Најубедљивију победу и најбоље време постигао је скифиста »Сартида« Драгутин Петровачки који је освојио пехар »Правде«

Прва овогодишња веслачка регата у Београду одржана је на великом савезном стадиону. За првенство Српског веслачког савеза борило се шест клубова, односно пет клубова и једна комбинација веслача „Београда“ и Боб клуба. Учествовали су клубови: „Сартид“ (Смедерево), „Данубиус“ (Нови Сад), „Галеб“ (Земун) и „Београд“ и Боб (оба Београд). Као што се из овога види број клубова је био довољан да такмичење буде занимљиво и напето.

Истина, како је ово прва овогодишња веслачка регата, то се од такмичара нису могли очекивати неки изненађујући резултати. Међутим, имали смо прилике да се, збиља, изненадимо одличном формом појединих веслача и појединих екипа. Видело се да су готово све момчади марљиво тренирале и да су се спремале да на прво такмичење Српског савеза изиђу спремни.

И овога пута имало би понешто да се замери организаторима. Истина положај веслачких клубова и тежина организације, оправдавају их у многоме. Али би, добронамерно желели, да им на извесне чињенице скренемо мало пажњу. Тиче се, прво, спикера који обавештава публику о стању на стази. Свакако да спикер мора да се труди да публику за време пауза, које би исто тако требало скратити, бар нечим занима како то време не би било монотоно. Материјала за то има доста и један спретнији спикер то би лако могао да учини. И сам пренос је монотон и једноличан. Сем тога, организација у самој судијској кући треба да је боља. За време преноса публика је имала прилике да чује разне приговоре и галаму која је прилично ометала пренос.

Што се тиче пауза за време појединих дисциплина, ту и не можемо много да замеримо приређивачима. Нама је јасно да, као уосталом и приређивачима, да постоје тешкоће и да су оне непребродиве. Недовољан број веслача не омогућава да се на време стартује јер се често чекају поједини веслачи који морају да веслају у двема дисциплинама. Али, замерку чинимо на судијски чамац који је, често пута, безразложно стајао на циљу и ако су чамци већ били на старту. Неспоразумевање судија који воде поједину трку доворио је до тог закашњења. Ово се може лако избећи и на то организатори морају да обрате већу пажњу. Између судија не сме бити никаквог споразумевања пред старт јер публика од тога трпи.

Па, ипак, поред свега овога јучерашња веслачка регата задовољила је. Имали смо прилике да на делу видимо неколико одличних веслача који обећавају много. Од којих је, после јучерашњих резултата, с правом очекује много. Поједине дисциплине приказале су живу и узбудљиву борбу, а у појединим су победници однели убедљиве победе.

Најубедљивију победу на јучерашњем такмичењу однео је млади скифиста „Сартида“ Драгутин Петровечки који је за девет дужина стигао испред свог клупског друга Милисава Мијатовића. Он је, уједно, направио највеће изненађење оставивши прошлогодишњег победника Толмачева (Боб) за близу дванаест дужина. Трка јуниорских четвераца била је такође веома лепа и узбудљива, као и трка осмераца.

Такмичење се одржавало овим редом:

Са старта су прво пуштени чамци четверца са кормиларом за награду „Политике“. Трка је била узбудљива све до 100 метара када је чамац комбинације „Београд“—Боб далеко оставио свог противника „Данубиуса“. Комбинација је победила сигурно за неколико дужина, а тиме освојила пехар уредништва „Политика“. У чамцу су веслали: Слободан Јовановић, Петар Стевчић, Радослав Милишић, Богдан Сиротановић и кормилар Предраг Сарић. Време је 7,32,3.

Друга трка била је трка јуниорских скифова. Било је пријављено четири чамца. Међутим стартовала су само два и то „Сартида“ у коме је веслао Милисав Мијатовић и „Београда“ у коме је веслао Ђорђе Тотовић. Победу је однео веслач „Сартида“ Милисав Мијатовић који је постигао врло добро време 7,55,8.

Трку двојца са кормиларом за награду друштва „Путник“ добио је без борбе чамац „Београда“.

Тркачки четверац за подмладак пружио је живу борбу. Пехар Савеза српских спортских савеза освојио је чамац Боба који је у финишу, повећавши број завеслаја, успео да пређе противнике „Галеб“ и „Данубиус“. Време 3,46,2.

Пета тачка, трка сениорских скифова за пехар „Правде“ била је једна од најлепших и ту је дошло до највећег изненађења како у погледу пласмана тако и у погледу постигнутог времена.

Велики фаворит за ову дисциплину био је веслач Боба Владимир Толмачев, прошлогодишњи победник. Међутим мало се знало о спремности нових скифиста „Сартида“. Истина Мијатовић је у трци јуниора показао одличну форму, али се веровало да заморен од прве дисциплине неће моћи опасно да угрози одличног Толмачева. На Драгутина Петровечког није се толико обраћала пажња. Није се знало о њему готово ништа.

Старт је потпуно успео и чамци су већ од самог почетка повели оштру борбу. Кренули су: „Сартид“ са два чамца, Боб и Данубиус. До 100 метара борба је била ретко узбудљива и напета, јер су сви чамци у истом реду. Већ ту се могла видети одлична кондиција веслача „Сартида“ Петровачког који је диктирао темпо.

Он је трку повео са скоро 32 завеслаја у минуту, па је постојала опасност да трку неће моћи да издржи. Истина његови завеслаји су веома лаки и спретни, што је прилично изненађивало, с обзиром на дужину стазе и висину завеслаја. Већ код 100 метара Петровачки је успео да се издвоји из групе и да мирним завеслајима повећава разлику. Борба се за дуго место водила између Толмачева и Мијатовића. Толмачев је прилично измакао, али га је Мијатовић сустигао. Код 1800 метара Петровачки је већ водио за пуних 8 дужина, док је други Мијатовић, а трећи Толмачев. Туршић из „Данубиуса“ заостао је доста.

Кроз циљ је прошао у сјајном финишу „Сартидов“ веслач Петровачки далеко испред свог клупског друга Мијатовића, док је Толмачев трећи, а Туршић, четврти. Време првог је 7,46,2 што претставља велики успех. Његово време је само за три секунде слабије од времена четвераца. Победа је заслужена и извојевана сигурно и убедљиво. Њему је припао пехар уредништва „Правде“. Претседник Савеза г. Михаило Петровић обућина предао је победнику пехар „Правде“.

У двојцима без кормилара стартовала су два чамца и то „Београд“ у постави: Миодраг Петровић и Карло Фет и Боб у постави Душан Радаковић и Александар Нешић. Победио је сигурно „Београд“ у времену 8,18,2. Трка је била прилично мртва, јер чамац Боба није уопште био трениран, а веслачи „Београда“ нису много запињали.

Седма тачка четверац са кормиларом за јуниоре. Учествовали су: „Галеб“, „Данубиус“ и „Београд“. Победио је „Београд“ чија је постава: Слободан Обрадовић, Милутин Копша, Драган Дебељевић, Љубомир Милић и кормилар Јакоб Фет. Време 7,29,3.

Трку четверца без кормилара чији је старт при пута поновљен, јер први није успео, а код другог су се чамци на 250 метара сударили, добила је комбинована момчад Боб—„Београд“ у времену 7,24,3. Постава: Слободан Јовановић, Петар Стевчић, Радослав Милишић и Богдан Сиротановић.

Трку дубл-скулова добио је „Сартид“ без борбе, а тиме и пехар министра војске и морнарице.

Осмерац је приказао добру и занимљиву борбу. Стартовала су три чамца: Боб, „Београд“ и комбиноване момчади оба београдска клуба. Победила је комбинована момчад Боб—„Београд“ у времену 6,41. **М. Г.**

Претседник Веслачког савеза инжењер г. Михаило Петровић предаје победнику у сениорском скифу пехар „Правде“

Четверац са кормиларом за сениоре на стази

Пријатељска утакмица без згодитака

„Истри“ ништа, „Борцу“ ништа, гледаоцима..... ништа!

Марјановић још може да се бори, а Лубурић само да игра

Јуче пре подне је на обали сунце страховито пекло у теме, али пет стотина љубитеља ногомета није жалило зноја. Они су хтели да виде две звезде које су зашле иза облака нижеразредности: Марјановића, који је скоро сишао са велике позорнице, и Лубурића, који већ одавно игра богу иза леђа.

Тек што је почела претстава, „Моша“ је истрком покварио један бурни јуриш „Истре“, а „Чича“ је у првом против-нападу „Борца“ тако послужио лево крило да је погодак изостао само случајно. На основу овога многи посматрачи су били вољни веровати да проницљиви Стеван, који је био преузео улогу спојке, може бацити у засенак лукавог Благоја, али се догодило да је „Истра“ узела мах и постала надмоћна, те се Марјановићу указало пуно прилика да покаже своје знање, док је Лубурић остао празних шака, јер је Борац био осуђен на одбрану.

На несрећу, у лопту је било сабијено сувише ваздуха. Она је зато била дивља и готово несавладива..

Ако томе додате, да су се младићи носили пренагљено, лако вам је разумети колико се омакло погрешака.

„Истра“ је дејство узела у своје руке захваљујући поглавито околности да је њен средњи помагач, Рихтер, радио слободно. Он је ишао напред и зидао игру, подупирао навалу и поправљао њене омашке. Овоме насупрот, „Мики“ је код „Борца“ прихватио дужност редара, разарача, чувара „Моше“.

Тиме је „Борац“ сам себи избио своје најбоље оружје, игру, и дозволио да „Истра“ наметне своју праву борбу.

Средином полувремена Борац је изненадно извео две сјајне навале. Прво је десна спојка послала у ватру крило, које је добацило у средину, где је вратар био принуђен да у паду окида са ногу. Одмах затим следовао је сличан напад са десне стране.

Оштрија и пожртвованија „Истра“ сад је ствар схватила озбиљно и стала да кидише полетно... Најзад се „Моши“ указала изванредна прилика. Добио је лопту у непосредној близини провидне кућице и пуцао у руке!

Мало касније прихватио се извођења слободног ударца. Посматрачи су се узбудили, јер им се учинило да је дошао тренутак за скидање прашине са мреже, али стари ударац је изневерио.

Кад се наставило, судија Вајс, који је дотле био изврстан, искључио је оба средња помагача: „Шарла“, који је заменио „Микна“ и који је једини био крив, и Ракера, који се није тукао.

После овога од игре није остало ништа... Пошто је Марјановић дивним хитцем пребацио десни горњи кут, није се поновила ниједна светла тачка. Борба је постала растргана и бесмислена. Све се свело на шибање и посматрачи су стали да одлазе у град.

Једном је неко „Мошу“ послужио одлично. Прекаљени вођа нашао се на чистини, те је једино требало да претрчи доста кратак размак и одлучи утакмицу, али тада се показало да он после битке од једног сата није у стању да јури. Дао је округли предмет другоме и победа је отишла доврага. Он је ускоро потом једном с лева и изкоса погодио у пречку, што је изазвало огромну пужву, али тиме је завршио своје.

„Борац„ је постао опасан!

Он је из сталожене одбране прешао у навалу, али ту се испоставило да је напред недовољно стрелаца. Лубурић је био усамљен, што му, међутим ништа није сметало да једном направи страшан русвај и да пред сам крај упропасти најлепшу згоду дана.

Лево крило је било окинуло тако оштро, да је вратар у паду испустио лопту. Лубурић је дојурио као ђаво из вертепа и нашао се пред празном капијом и са надуваном кожом пред ногама. Требало је да исту са три корака само ћушне унутра. Али тај славни играч је учинио нешто невиђено: успео је да из непосредне близине пребаци напуштену капију!

Небо није хтело да победи слабија дружина и подигло је лопту к себи!

Владимир Кустудић.

АЖБОТ ЈЕ ОПЕТ ПОБЕДИО ПУНЧЕЦА РЕПРЕЗЕНТАЦИЈА ХРВАТСКЕ ПОБЕДИЛА ЈЕ МАЦАРСКУ СА 3:2

Трећи дан такмичења између тенис репрезентација Мацарске и Хрватске очекивала је загребачка публика са великим интересовањем. Публика је поред победе Хрватске репрезентације очекивала и победу државног првака Пунчеца над Мацаром Ажботом. Међутим Ажбот је и по трећи пут успео да победи Пунчеца и то овога пута брзо и лако.

Први сет је Пунчец изгубио за непуних десет минута не добивши ни један гем. У другом сету Пунчец игра мало боље и покушава дугим лоптама да умори противника али му то не полази за руком јер Ажбот игра врло добро и сваку лопту враћа. У овом сету Пунчец је био у вођству али је доцније изгубио са 6:4. Може се рећи да је у овом сету Мацар показао да је заиста не само одличан, већ и пожртвован играч. Код Пунчеца се осећала нестабилност и замор.

У трећем сету понавља се слика из првог сета, јер Пунчец губи са 6:1.

Овом победом Мацари су изједначили резултат на 2:2.

Из ове победе мацарског репрезентативца може се закључити да је Ажбот одличан играч. То се могло предвидети још пре неколико година кад је овај гостовао у Београду. Он располаже одличном техником и има врло добро израђене ударце, бекхенд као и форхенд.

Међутим не сме се рећи да је Ажбот бољи играч од Пунчеца, јер је у овој партији победила само Ажботова пожртвованост.

Код Пунчеца се, као и увек у последње време осећа нека премореност која му не да да развије ону стару и корисну игру.

После ове партије Пунчец је изјавио да није могао да издржи темпо који му је наметнуо Ажбот.

У другој одлучујућој партији састали су се Сигети и Митић. Иако је публика веровала у победу Митићеву ипак је са зебњом очекивала меч. У првом сету Митић је играо одлично и успео је да победи са 6:3. Али, у другом сету Сигети покушава да реши меч у своју корист. Он игра оштрије и долази у вођство са 5:4. После овога резултата развија се тешка и лепа борба у којој оба играча улажу све своје снаге. Овај је одлучан јер су и Митић и Сигети преморени. Сет добија Митић са 7:5. У трећем сету кад су сви мислили да ће Митић последњи лако да реши у своју корист развија се велика борба као у другом сету. Митић га добија са 7:5.

У опште узев Митић је дао једну просечну игру.

Победом над сарајевским »Хајдуком«, »Југославија« је најозбиљнији кандидат за улазак у Српску лигу

Панчево, 22 јул

Одиграна је најзад и та тешко очекивана утакмица. Панчевци нако су веровали у свој клуб, нису могли ни да помисле да ће та борба бити тако успешно свршена. „Југославија“. из Јабуке је јуче заиста дала једну зрелу, брзу игру, са пуно лепих потеза, тако да противнику није ни једног тренутка дала времена да јој победу угрози. „Југославија“ после ове ванредно лепе борбе заиста има највише изгледа да уђе у Српску лигу, где ће, у то дубоко верујемо играти велику улогу.

За данашње гостовање сарајевског „Хајдука“ владало је у Панчеву велико интересовање. То је показивало и препуно игралиште где се налазило преко 2000 гледалаца, а што је рекордан број за Панчево. Сем тога овој лепој утакмици присуствовали су и многобројни љубитељи овога спорта из престонице, која ове недеље није имала ниједне веће такмице.

Игра је већ у самом почетку жива, на моменте чак претерано оштра, у чему се нарочито истичу играчи „Хајдука“. Док је тим „Југославије“ играо и као целина ванредно смишљено и лепо, тим „Хајдука“ није задовољио. У његовом тиму требало би да се нарочито истакне игра центархалфа Градојевић, који је душа свога тима.

Клубови су играли у следећим саставима:

„Југославија“: Јовановић — Безуљевић, Дамјановић — Угрешић, Печи, Раух, — Дабић, Ковачевић, Коцић, Дамјанов, Деменди.

„Хајдук“: Чолта, — Влачић, Тасовац — Лазић, Градојевић, Поповић, — Остојић, Шуман, Филиповић, Лукић, Стојановић.

Као што се види, оба клуба су изашла у својим најбољим саставима. Већ у самом почетку види се, да је „Југославија“ решена да узме оба бода. Она оштро наваљује, те је скоро цело прво полувреме надмоћнија, а игра се развија у казненом простору „Хајдука“. „Југославија“ има одличну одбрану тако да не дозвољава противнику, да јој угрози капију. И навала јој игра добро. Нарочито лепу игру дао је њен центар Коцић, који је дао и два гола. Сваки његов потез у казненом простору претставља опасност по противнички гол. У том полувремену једна успела акција Шурдоње доноси један гол за „Хајдук“.

У другом полувремену „Хајдук“ игра мало повезаније, и често угрожава гол „Југославије“. Међутим, „Југославија“ и даље оштро наваљује, што јој доноси још два гола. Оба гола у овом делу игра дао је Деменди, одлично лево крило. „Хајдук“ још увек не губи наду у крајњу победу. И он често прелази на противничку половину, и из једног таквог продора Сарајлијама успева да постигну други гол. Утакмица се тако завршила лепом победом „Југославије“ са резултатом 4:2 (2:1).

Судио је добро београдски судија г. Ружић, који је довео игру до краја, и поред тешких фаулова, који су долазили од стране хајдукових играча.

После ове лепе победе, „Југославија“ ће се састати идуће недеље са другим финалистом ССК из Скопља. Победник из овог сусрета улази у лигу, док ће онај други одиграти две утакмице са претпоследњим клубом Српске лиге, Баск-ом.

Сматра се већ сада, да ће „Југославији“ из Панчева успети да уђе у Српску лигу. **Б.**

ДРЉАЧИЋ СТИЖЕ ПРВИ У БИЦИКЛИСТИЧКОЈ ТРЦИ БЕОГРАД — ГРОЦКА И НАТРАГ

Јуче је одржана лепа бициклистичка трка на прузи Београд—Гроцка и натраг. Бициклистички клуб „Авала“ приредио је трку за друмско и брдско првенство својих прворазредних возача и за јуниоре. Циљ и старт су били код Боровог парка, где је још рано ујутро било присутно много публике.

Још у самом почетку на чело групе избија наш одлични возач Дрљачић, а за њим Симић, Цеви, Јешић, и други. У Гроцку први стиже Дрљачић, а аз њим остали возачи, који су га пратили у стопу. Приликом повратка у Београд, Дрљачић је био веома малерозан. Он је узастопце имао три дефекта, које је уз помоћ његових другова брзо оправио. На циљу први се појавио Дрљачић, који је прешао 54 километра у времену један час 44 минута и 39 секунди. Један и по минут за њим стигао је Симић, који је као јуниор освојио првенство за јуниоре.

Постигнуто време је с обзиром на врло тешку стазу одлично. Дрљачић је прешао целу стазу просечно са 31 км. на час.

Организација је била одлично спроведена.

БАЛКАН Најсавршенију тонску апаратуру, најбоље филмове, најновије фокс новости, најефикаснију вентилацију и најниже улазне цене у Београду има најстарији престонички биоскоп „БАЛКАН“ Почетак у 3, 6, и 9.10 часова увече.

1.) Славна француска глумица ДАНИЕЛ ДАРИЕ у пикантном француском филму

„Злато на улици“ — (L'or dans la rue)

Суделују: АЛБЕР ПРЕЖАН, РЕЈМОН КОРОДИ

Филм необуздане младости, пикантерије и лепоте. Шопенов валцер на француски начин. Дивна музика и песме. Савршенство игре глумаца и режије.

2) Чарли Чен на тркама“

ВАРНЕР ОЛАНД, КЕЈ ЛУКС, ХЕЛЕН ВУД

Тајанствено убиство власника тркачког коња на луксузном пароброду. Сцене од највеће напетости на великим тркама у Лос Анђелосу. Огорчена борба између Чарли Чена и зликоваца води се уз помоћ средстава најмодерније технике.

123447